

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3527/2021. (XII. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Győri Járásbíróság B.353/2019/34. számú ítélete és a Győri Törvényszék mint másodfokú bíróság 4.Bf.96/2020/10. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján (dr. Hegedűs László ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozót a Győri Járásbíróság a 2020. március 4-én kelt B.353/2019/34. számú ítéletével bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 198. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő, folytatólagosan elkövetett szexuális visszaélés bűntettében, ezért 6 év szabadságvesztésre, 6 év közügyektől eltiltásra, valamint végleges hatályú nevelőszülői foglalkozástól eltiltásra ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtön fokozatban határozta meg.
- [4] Az elsőfokú ítélet ellen az indítványozó és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.
- [5] A fellebbezés folytán másodfokon eljáró Győri Törvényszék 4.Bf.96/2020/10. számú, 2020. június 23-án jogerős ítéletével az elsőfokú döntést helybenhagyta.
- [6] 3. Az indítványozó – hiánypótlásra történt felhívását követően kiegészített – alkotmányjogi panaszában a Győri Járásbíróság B.353/2019/34. számú ítélete és a Győri Törvényszék mint másodfokú bíróság 4.Bf.96/2020/10. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mivel azokat ellentétesnek tartja az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével.
- [7] Az indítványozó a fenti cikkben rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik részkövetelményének – a fegyveregyenlőségnek – sérelmét arra alapította, hogy nem volt biztosítva számára a másik fél érveinek, észrevételeinek megcáfolásának lehetősége, illetve a bíróság az indokolási kötelezettség alkotmányos elveit sem tartotta be. Az ítéleti tényállás a sértett nyomozati vallomásán alapult, az indítványozó által felajánlott új bizonyítékok vizsgálatára nem került sor, bizonyítási indítványai elutasításra kerültek. Az indítványozó védekezését – amely szerint a sértett a cselekmény elkövetése időpontjában a 14. életévét már betöltötte, és az indítványozó a hatalmi viszonyával nem élt vissza – az eljárás során senki nem cáfolta meg, így felmentésének lett volna helye. Sérelmezte továbbá a sértett tanúkénti meghallgatásának a mellőzését a bírósági szakban, különösen arra figyelemmel, hogy a nyomozás során nem volt teljes körű a kihallgatása, és az őt vizsgáló szakértőnek sem állt rendelkezésére a teljes dokumentáció. Felhívta az indítványozó a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 7. § (2) és (4) bekezdését is, mivel álláspontja szerint az eljáró bíróságok döntései ellentétesek az itt megfogalmazott alapvetésekkel, valamint az *in dubio pro reo* több ezer éves elvével is. Az indítványozó hangsúlyozta, hogy panaszával nem a bírói mérlegelési jogkört támadja, hanem a hivatkozott alapjog megsértését.
- [8] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.

- [9] 4.1. Az Alkotmánybíróság elsőként a panasz határidőben való érkezését vizsgálva megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszt, az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint határidőben nyújtotta be.
- [10] 4.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit, illetve a sérelmezett bírói döntéseket, indokolja azok Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket.
- [11] 4.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában – az Abtv. 27. §-ában és az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeket kimeríti-e.
- [12] Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott ügyben terhelt volt. Megállapítható továbbá, hogy az indítványozónak a támadott határozattal szemben további (rendes) jogorvoslati lehetősége nem áll fenn.
- [13] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további tartalmi feltételeként jelöli meg, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [14] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó elsősorban azért fordult az Alkotmánybírósághoz, mert tévesnek tartja az ügyében hozott bírósági döntéseket. Az alkotmányjogi panasz valójában a támadott alapügyben hozott első- és másodfokú határozat ismételt felülbírálatára irányul, már a másodfokú eljárás során is indítványozott további bizonyítási eszközök figyelembe vételére, a bizonyítékok újraértékelésére, és ennek eredményeként a jogerős határozattal megállapított tényállás megváltoztatására irányul. Az Alkotmánybíróság gyakorlata e tekintetben kiforrott, több döntésben is kifejtésre került, hogy a bíróságok határozatainak szakmai felülvizsgálata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe {lásd például: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [15] 5. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panasza a sérelmezett döntésekkel kapcsolatban nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [16] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2021. november 23.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1644/2020.

